

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 25/13
V Lucemburku dne 7. března 2013

Rozsudek ve věci C-607/11
ITV Broadcasting Ltd. a další v. TVCatchup Ltd.

Poskytovatelé televizního vysílání mohou zakázat další přenos svého vysílání jinou společností prostřednictvím internetu

Další přenos totiž za jistých podmínek představuje „sdělování děl veřejnosti“, ke kterému musí autor udělit svolení

Cílem unijního práva¹ je zavedení vysoké úrovně ochrany autorů, která jim umožní obdržet odpovídající odměnu za užívání jejich děl, zejména při jejich sdělování veřejnosti. Pro tyto účely disponují autoři výlučným právem udělit svolení nebo zakázat jakékoliv sdělení svých děl veřejnosti.

TVCatchup Ltd („TVC“) poskytuje na internetu služby spočívající v šíření televizního vysílání. Tyto služby umožňují uživatelům přijímat „živě“ prostřednictvím internetu bezplatné televizní vysílání.

TVC dbá na to, aby její předplatitelé měli přístup jen k obsahu, který již mohou ve Spojeném království legálně shlédnout prostřednictvím své licence k příjmu televizního vysílání. Mezi podmínky, s nimiž musí uživatelé souhlasit, tak patří získání platné licence k příjmu televizního vysílání a omezení využívání služeb TVC na Spojené království. Internetové stránky společnosti TVC obsahují nástroj umožňující ověřit místo, kde se nachází uživatel, a odmítnout přístup, nejsou-li splněny podmínky uložené uživatelům.

Několik britských poskytovatelů komerčního televizního vysílání nesouhlasí s tím, aby TVC šířila prostřednictvím internetu téměř v reálném čase jejich televizní vysílání. Podali proto proti této společnosti žalobu k High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) pro porušení autorských práv ke svému vysílání a filmům, k němuž mělo docházet zejména sdělováním veřejnosti, které zakazuje vnitrostátní právo i směrnice 2001/29.

Vnitrostátní soud se Soudního dvora dotázal, zda takový subjekt jako TVC v případě, že šíří prostřednictvím internetu televizní vysílání jednotlivcům ze strany veřejnosti, kteří by byli oprávněni přijímat signál původního vysílání prostřednictvím vlastních televizních přijímačů nebo přenosných počítačů ve své domácnosti, provádí sdělování veřejnosti ve smyslu směrnice 2001/29.

Soudní dvůr v první řadě vymezuje obsah pojmu „sdělování“ a zjišťuje, zda v projednávaném případě spadá činnost společnosti TVC do jeho rozsahu. Podle směrnice 2001/29 se právo autora na sdělování veřejnosti vztahuje na jakýkoli přenos nebo další přenos díla po drátě nebo bezdrátově, včetně vysílání, pro veřejnost nepřítomnou v místě, ze kterého sdělování vychází. Kromě toho se právo udělit svolení k dalšímu sdělování chráněných děl veřejnosti nebo jej zakázat nevyčerpá svolením k zahrnutí těchto děl do sdělování veřejnosti. Soudní dvůr z toho dovodil, že je-li dané dílo užíváno opakovaně, je v zásadě nutné získat individuální svolení autora dotčeného díla ke každému přenosu nebo dalšímu přenosu díla za použití specifické technologie.

Vzhledem k tomu, že zpřístupnění děl prostřednictvím dalšího přenosu pozemního televizního vysílání přes internet probíhá za použití specifické technologie, která se liší od technologie

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

původního sdělování, je třeba jej považovat za „sdělování“ ve smyslu směrnice 2001/29. K takovému dalšímu přenosu tudíž musí být uděleno svolení autorů přenášených děl, jsou-li díla sdělována veřejnosti.

V druhé řadě zjišťuje Soudní dvůr, zda jsou chráněná díla skutečně sdělována „veřejnosti“.

Podle judikatury Soudního dvora se pojem „veřejnost“ týká blíže neurčeného počtu potenciálních diváků či posluchačů a kromě toho vyžaduje dosti vysoký počet osob. Soudní dvůr upřesňuje, že je třeba zohlednit kumulativní účinky vyplývající ze zpřístupňování děl potenciálním divákům či posluchačům a že v této souvislosti je zvlášť relevantní otázka, kolik osob má současně či postupně přístup k těmto dílům.

Soudní dvůr konstatuje, že v projednávaném případě je další přenos děl prostřednictvím internetu určen všem osobám s bydlištěm ve Spojeném království, které mají připojení k internetu a které tvrdí, že jsou držiteli licence k příjmu televizního vysílání v tomto státě. Tyto osoby mohou k chráněným dílům přistupovat souběžně prostřednictvím „live streamingu“ televizního vysílání na internetu. Tento další přenos je tudíž určen blíže neurčenému počtu potenciálních diváků či posluchačů a týká se vysokého počtu osob. Soudní dvůr proto konstatuje, že prostřednictvím dotčeného dalšího přenosu jsou chráněná díla skutečně sdělována „veřejnosti“ ve smyslu směrnice.

Soudní dvůr tudíž odpovídá, že pojem „sdělování veřejnosti“ ve smyslu směrnice 2001/29 musí být vykládán tak, že se vztahuje i na další přenos děl zahrnutých v pozemním televizním vysílání, který provádí subjekt odlišný od původního poskytovatele vysílání přes internetový streaming zpřístupněný předplatitelům tohoto subjektu, kteří mohou tento další přenos přijímat poté, co se připojí k jeho serveru, přestože se tito předplatitelé nacházejí v určené oblasti příjmu tohoto pozemního televizního vysílání a mohou toto vysílání legálně přijímat na televizním přijímači.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki 📞 (+352) 4303 5499